

ศาลจำคุก'13โจ'
ฆ่าบศ. ศิลปากร

ใช้‘ไขควง’แทงหัว ตัดสินตลอดชีวิต1 ที่เหลือโดน1-25ปี

ศาลตัดสิน 13 โจ้ชดใช้ความผิด
บุกขึ้นหอพักกลางคืนร่วมฆ่า น.ศ.
ม.ศิลปากร ใช้ไขควงแทงศีรษะ

(อ่านต่อหน้า 9)

จำคุก'13ใจ'

เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม ที่ห้องพิจารณา 701 ศาลอาญา ถนนรัชดาภิเษก ศาลอ่านคำพิพากษาคดีฆ่าไขควงแทงขมับนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ที่พนักงานอัยการฝ่ายคดีอาญา 4 เป็นโจทก์ และเจ้าของหอพัก, ผู้บาดเจ็บ 2 ราย และมารดาของนายธีรพงศ์ หรือปอนด์ ฐิติฐาน ผู้ตาย เป็นโจทก์ร่วมที่ 1-4 ยื่นฟ้องนายกรรณก หรืออาร์ท วรณณสาธิต อายุ 23 ปี กับพวกที่เป็นชายอีก 12 คน และหญิงอีก 1 คน เป็นชาว จ.เพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ เป็นจำเลยที่ 1-14 ในความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, ร่วมกันทำร้ายผู้อื่นบาดเจ็บได้รับอันตรายแก่กายและจนถึงแก่ความตาย มาตรา 290, ร่วมกันบุกรุกเคหสถานในเวลากลางคืนโดยมีอาวุธและใช้กำลังประทุษร้าย มาตรา 362, 365 (1)(2)(3) และพวกพาอาวุธผิดไปในเมืองฯ โดยไม่มีเหตุอันควร รวม 4 ข้อหา ซึ่งเจ้าของหอพัก โจทก์ร่วมที่ 1 ได้ยื่นคำขอให้จำเลยร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหาย รวม 538,000 บาท, ผู้ได้รับบาดเจ็บแขนขวา โจทก์ร่วมที่ 2 ขอให้ชดใช้ รวม 306,000 บาท, ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บบริเวณใบหน้า โหนกแก้ม ขอให้ชดใช้ รวม 250,000 บาท และมารดาของน้องปอนด์ ผู้ตาย ขอให้ชดใช้รวม 7,200,000 บาท

โดยชั้นพิจารณา นายกรรณก หรืออาร์ท จำเลยที่ 1, ส.ต.ชรินทร์ หรือบ๊ิก แก่นสาร อายุ 21 ปี จำเลยที่ 3, นายภูณวัฒน์ หรือปาล์ม ทิพย์เที่ยงแท้ อายุ 20 ปี จำเลยที่ 4, นายเรวัตติ หรือเต้ย วงศ์ขยาย อายุ 21 ปี จำเลยที่ 5, นายกฤตนันท์ หรือปาล์ม เนียมเงิน อายุ 21 ปี จำเลยที่ 6, นายเศรษฐา หรือเติ้ล อุปถัมภ์ อายุ 27 ปี จำเลยที่ 7, นายธีราพัฒน์ หรืออัม โพธิ์สุทธิ อายุ 20 ปี จำเลยที่ 8, นายธีรธานนท์ หรือธนัท ทัพภาค อายุ 21 ปี จำเลยที่ 9, นายภาคิน หรือมิก เลื่อนาค อายุ 19 ปีเศษ จำเลยที่ 10, นายศุภสิทธิ์ หรือแป้ง ดีหัวม อายุ 21 ปี จำเลยที่ 11, นายอธิบดี หรือซิม ภูณแจทอง อายุ 22 ปี จำเลยที่ 12, นายชินกิตติ หรือกิต ธรรมวรรณ อายุ 22 ปี จำเลยที่ 13 และ น.ส.มาริสสา หรือลูกหมี เงินทอง อายุ 21 ปี จำเลยที่ 14 ได้รับการประกันตัวไป มีเพียงนายเดชธร หรือโบรท มุลมณี อายุ 21 ปี จำเลยที่ 2 ที่ไม่ได้ประกันตัว จึงถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ นับตั้งแต่ชั้นฝากขังเมื่อปี 2560 เรื่อยมาจนถึงชั้นพิจารณาคดี

โดยวันนี้ศาลได้เบิกตัวจำเลยที่ 2 มาจากเรือนจำ ได้ทักทายกับเพื่อนจำเลยที่นั่งใกล้เคียง โดยจำเลยทั้ง 13 คนที่ได้รับประกันก็มา

ประกอบข้อหาจำเลยก็ได้ให้การปฏิเสธตลอดมา พยานหลักฐานโจทก์จึงยังมีเหตุผลสมควรสมควร ดังนั้น จึงต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยนี้ให้จำเลย

ประเด็นวินิจฉัยต่อไปคือ จำเลยทั้งหมดร่วมกันกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ ศาลเห็นว่า มีทั้งโจทก์ร่วมที่ 2-3 เป็นเพื่อนผู้ตายอยู่ในห้องขณะเกิดเหตุ เป็นประจักษ์พยาน, เจ้าของหอพัก, กลุ่มผู้เช่าที่อยู่ในหอพักห้อง 12 ใกล้เคียงที่เกิดเหตุ, เจ้าหน้าที่ตำรวจอีกหลายนายที่เบิกความถึงขั้นตอนการทำงานลงพื้นที่สืบสวนสอบสวนในรูปคณะทำงานกว่า 15 คน พยานเหล่านี้เป็นทั้งประจักษ์พยานและพยานแวดล้อมให้การและเบิกความสอดคล้องกันเป็นลำดับถึงรายละเอียดวันเกิดเหตุที่เห็นรถยนต์ฮอนด้า สีขาว โตโยต้า 2 คัน สีดำและน้ำเงินของพวกจำเลย ชับมาจอดที่หอพัก โดยได้รับความวันเกิดเหตุพวกจำเลยได้ไปดูคอนเสิร์ต และได้พบนายออฟ เพื่อนของผู้ตาย มีเรื่องกันอยู่ กระทั่งจบคอนเสิร์ต ช่วงเวลาหลังเที่ยงคืน พวกจำเลยจึงขับรถมาจอดที่หอพัก แล้วขึ้นมาหานายออฟที่คิดว่าพักอยู่ที่ห้องเลขที่ 13 โดยพวกจำเลยไม่ได้ขออนุญาตเจ้าของหอพักและห้องเช่าที่เป็นเคหสถานมีเวลาเปิด-ปิดตามเวลาดังแต่เวลา 07.00-24.00 น. เป็นการรบกวนเคหสถาน แล้วไปเคาะประตูเรียกชื่อนายออฟที่หน้าห้อง โจทก์ร่วมที่ 2 ที่นอนอยู่ในห้องใกล้ประตู ได้เอื้อมมือไปเปิดประตู แล้วจำเลยที่ 1 กับพวกก็เข้ามาถามหานายออฟไม่เจอ แต่ก็ยังคงไม่ออกไปแล้วทุบขวดเบียร์เป็นปากฉลามทำร้ายตามร่างกายและรวมกันเตะ กระทั่งโจทก์ร่วมและผู้ตายดังกล่าว ผู้ตายที่นอนบนเตียงพยายามลุกขึ้นแต่ถูกรุมทำร้าย โดยจำเลยที่ 1 ล็อกคอผู้ตาย แล้วจำเลยที่ 2 ใช้ไขควงแทงขมับจนเสียชีวิต ระหว่างนี้เจ้าของหอพักก็มาที่ห้องเกิดเหตุเพื่อห้ามระงับเหตุบอกว่าพอแล้วๆ พวกจำเลยจึงกีดกันวิ่งออกไปจากหอพัก เจ้าของหอพักและเพื่อนผู้ตายพบว่าขณะนั้นผู้ตายมีเหล็กไขควงเสียบทะลุออกมาทางศีรษะ และมีอาการชักไม่สามารถหายใจได้ จึงถูกส่งตัวไปที่โรงพยาบาล กระทั่งผู้ตายเสียชีวิตในเวลาต่อมา

ส่วน น.ส.มาริสสา จำเลยที่ 14 ได้ความว่า ขณะเกิดเหตุ แม่นั่งมาในรถกับจำเลยที่ 1-13 ด้วย ภายหลังไม่ได้ลงจากรถยนต์ ขณะที่จำเลยที่ 14 เองก็เข้าหอพักเลขที่ 16 อยู่ในหอพักดังกล่าวด้วย เป็นปกติที่จำเลยที่ 14 จะต้องเดินทางมาที่ห้องพัก ซึ่งไม่ใช่การกระทำของการบุกรุกฯ จึงพิพากษา จำเลยที่ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13 มีความผิดฐานบุกรุกในเวลากลางคืนโดยมีใช้กำลังประทุษร้าย โดยร่วมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาตรา 364, 365 (1)(2)(3) ส่วนจำเลยที่ 3, 10, 12 มีความผิดตาม ม.364, 365 (2)(3) โดยจำเลยที่ 1, 2 ยังมีความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาตามมาตรา 288 และจำเลยที่ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13 มีความผิดฐานร่วมกันกระทำ

อายุ 22 ปี จำเลยที่ 13 และ น.ส.มารีสา หรือ ลูกหมี่ เงินทอง อายุ 21 ปี จำเลยที่ 14 ได้รับการประกันตัวไป มีเพียงนายเดชาร หรือโบว์ท มุลมณี อายุ 21 ปี จำเลยที่ 2 ที่ไม่ได้ประกันตัว จึงถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ นับตั้งแต่ชั้นฝากขังเมื่อปี 2560 เรื่อยมาจนถึงชั้น พิจารณาคดี

โดยวันนี้ศาลได้เบิกตัวจำเลยที่ 2 มาจาก เรือนจำ ได้ทักทายกับเพื่อนจำเลยที่นั่งใกล้เคียง โดยจำเลยทั้ง 13 คนที่ได้รับประกันก็มา ศาลครบทุกคน คดีนี้ อัยการยื่นฟ้องเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2560 บรรยายพฤติการณ์สรุปว่า เมื่อ วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2560 จำเลยทั้ง 14 ร่วมกันใช้มีดพกยาว 50 เซนติเมตร 1 เล่ม ไปที่ หอพักบ้านเกรียงไกรเลขที่ 153/2 ต.สามพระยา อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี บุกรุกเข้าไปที่ห้องพักเลขที่ 13 ใช้กำลังประทุษร้ายทำร้ายร่างกาย นายศิวรักษ์ นาค ชกต่อยไปตามร่างกายหลายครั้ง กับใช้ ขวดตีที่ศีรษะ 1 ครั้ง ใช้มีด 1 เล่ม ฟันแขนขวา ของนายศิวรักษ์ได้รับอันตรายและที่หน้าผาก กับใช้กำลังประทุษร้าย “นายธนพล พุทธมา” โดยใช้ไขควงซึ่งวางอยู่ในห้องที่เกิดเหตุแทงที่ โหนกแก้มซ้ายหนึ่งครั้ง ได้รับอันตรายแก่กาย และพวกจำเลยยังได้ทำร้ายร่างกายนายธีรพงศ์ หรือน้องปอนด์ จูติฐาน อายุ 24 ปี นักศึกษาชั้น ปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี หลายครั้ง โดยจำเลยที่ 1, 2, 4, 7, 8, 9, 11, 13 มีเจตนาฆ่านายธีรพงศ์ ใช้ไขควงปลายแหลม เป็นอาวุธแทงนายธีรพงศ์ที่ขมับศีรษะด้านขวา ทะลุผ่านกะโหลกศีรษะเข้าไปในเนื้อสมองจนฉีกขาด และมีเลือดออกในสมอง ถึงแก่ความตาย ในเวลาต่อมา ตำรวจยึดด้ามไขควงสีเหลือง-ดำ จากที่เกิดเหตุ ต่อมาวันที่ 1 มีนาคม 2560 เจ้าหน้าที่จับกุมจำเลยที่ 1 ได้ ขณะที่จำเลยที่ 2 เข้ามอบตัวกับพนักงานสอบสวน ต่อมาวันที่ 2 มีนาคม 2560 จำเลยที่ 3-10 เข้ามอบตัวกับ พนักงานสอบสวน วันที่ 4 มีนาคม 2560 จำเลย ที่ 11 และ 12 เข้ามอบตัว และวันที่ 5 มีนาคม 2560 จำเลยที่ 13 และ 14 มอบตัว พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้ง 14 ขึ้น สอบสวนจำเลยทั้ง 14 ให้การปฏิเสธ ส่วนชั้น พิจารณาจำเลยที่ 1 ได้รับสารภาพว่าบุกรุกเข้าไป หอพักและห้องพักแต่บ่ายเบี่ยงว่าไม่ได้ฆ่า ส่วน จำเลยที่ 2 ก็ให้การรับสารภาพ ขณะที่จำเลยอื่น บางคนก็ให้การรับสารภาพบุกรุกเช่นกัน ส่วน ข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ

ทั้งนี้ศาลพิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์- จำเลยนำสืบแล้ว เห็นว่าข้อหาพหุฆาตไปในที่ สาธารณชนนั้น คงมีเพื่อนผู้ตายที่อยู่ในห้อง ซึ่งเป็นโจทก์ร่วม ให้การว่าเห็นด้ามอาวุธโผล่จาก เลือของจำเลยที่ 1 เท่านั้น แต่ผลตรวจบาดแผล ที่โจทก์ร่วมได้รับบาดเจ็บนั้นพบว่าเป็นขอบไม้ เรียบ ซึ่งแพทย์ผู้เชี่ยวชาญระบุว่า หากบาดแผล เกิดจากของมีคม ขอบแผลจะเรียบ โดยพยาน ที่เป็นแพทย์นั้นไม่อาจจะระบุได้ว่าบาดแผลขอบไม้ เรียบเกิดจากอาวุธใด อีกทั้งในส่วนของผู้เสียหายที่ ตำรวจก็จะระบุว่าในวันตรวจที่เกิดเหตุไม่พบมีด

กล่าวด้วย เป็นปกติที่จำเลยที่ 14 จะต้องเดินทาง มาที่ห้องพัก ซึ่งไม่ใช่ว่าการกระทำของการบุกรุกฯ จึงพิพากษา จำเลยที่ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13 มีความผิดฐานบุกรุกในเวลากลางคืนโดยมิ ใช้กำลังประทุษร้าย โดยร่วมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาตรา 364, 365 (1)(2)(3) ส่วนจำเลยที่ 3, 10, 12 มีความผิดตาม ม.364, 365 (2)(3) โดย จำเลยที่ 1, 2 ยังมีความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น โดยเจตนาตามมาตรา 288 และจำเลยที่ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13 มีความผิดฐานร่วมกันกระทำการซึ่งไม่ได้มีเจตนาฆ่าแต่ได้ทำร้ายผู้อื่นจนเป็น เหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

การกระทำของจำเลยนั้นเป็นความผิดหลาย กรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความ ผิดไป จึงพิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิต นาย กรรณก หรืออาร์ท จำเลยที่ 1 ฐานฆ่าผู้อื่นฯ ตาม มาตรา 288 และจำคุกฐานร่วมกันบุกรุกโดยมิ เหตุฉกรรจ์ตาม มาตรา 364 และ 365 (1)(2) (3) อีก 1 ปี โดยจำเลยให้การรับสารภาพฐานร่วม กันบุกรุกฯ จึงลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกเฉพาะ ข้อหาบุกรุกนี้เป็นเวลา 6 เดือน แต่เมื่อถูกวาง โทษจำคุกตลอดชีวิตในข้อหาฆ่าผู้อื่นแล้ว จึง ไม่อาจเรียกร้องการลงโทษกับความผิดอื่นได้อีก จึงให้จำคุกตลอดชีวิต จำเลยที่ 1 ไว้สถานเดียว

นายเดชาร หรือโบว์ท จำเลยที่ 2 ให้จำ คุกตลอดชีวิตฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นฯ มาตรา 288 และจำคุกฐานร่วมกันบุกรุกโดยมิเหตุฉกรรจ์ตาม มาตรา 364 และ 365 (1)(2)(3) อีก 1 ปี โดย จำเลยให้การรับสารภาพ จึงลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คง จำคุกจำเลยที่ 2 เป็นเวลา 25 ปี 6 เดือน ส่วน ส.ต.ชรินทร์ หรือบ๊ิก จำเลยที่ 3, นายภาดิน หรือ มิค จำเลยที่ 10, นายอธิบัติ หรือซิม จำเลยที่ 12 ซึ่งขณะเกิดเหตุยืนอยู่เพียงหน้าห้องนั้น ให้ จำคุกคนละ 1 ปี ร่วมกันบุกรุกโดยมิเหตุฉกรรจ์ ตาม มาตรา 364 และ 365 (2)(3)

สำหรับนายญาณวัฒน์ หรือปาล์ม จำเลยที่ 4, นายเรวัติ หรือเต้ย จำเลยที่ 5, นายกฤตนันท์ หรือปาล์ม จำเลยที่ 6, นายศุภสิทธิ์ หรือแบ่ง จำเลยที่ 11 ให้จำคุกคนละ 10 ปี ฐานร่วมกัน ทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย ตาม มาตรา 290 และข้อหาบุกรุกฯ ให้จำคุกอีกคนละ 1 ปี รวมจำคุกทั้งสิ้นคนละ 11 ปี โดยส่วนของ นายญาณวัฒน์ จำเลยที่ 4 นั้นให้บวกโทษจำคุก 1 เดือนของศาลจังหวัดหัวหินเข้ากับคดีนี้ด้วย รวมจำคุกจำเลยที่ 4 มีกำหนด 11 ปี 1 เดือน และนายเศรษฐา หรือเติ้ล จำเลยที่ 7, นายธีรา พัฒน์ หรืออัม จำเลยที่ 8, นายธีรธานนท์ หรือ นนท์ จำเลยที่ 9, นายชินกิตต์ หรือกิต จำเลย ที่ 13 ให้จำคุกคนละ 10 ปี ฐานร่วมกันทำร้ายผู้ อื่นจนได้รับอันตรายฯ มาตรา 290 และบุกรุกฯ อีกคนละ 1 ปี ซึ่งจำเลยให้การรับสารภาพฐาน ร่วมกันบุกรุกจึงลดโทษให้กึ่งหนึ่งเฉพาะข้อหา บุกรุกให้จำคุกไว้คนละ 6 เดือน เมื่อรวมโทษทุก กระทงความผิดคงจำคุกจำเลยที่ 7, 8, 9, 13 ไว้ คนละ 10 ปี 6 เดือน

โดยพิพากษายกฟ้อง น.ส.มารีสา หรือลูก หมี่ จำเลยที่ 14 เพียงคนเดียวในทุกข้อหา

อาการชักไม่สามารถหายใจได้ จึงถูกส่งตัวไปที่โรงพยาบาล กระทั่งผู้ตายเสียชีวิตในเวลาต่อมา ส่วน น.ส.มารีสา จำเลยที่ 14 ได้รับความว่า ขณะเกิดเหตุ แม่นั่งมาในรถกับจำเลยที่ 1-13 ด้วย ภายหลังไม่ได้ลงจากรถยนต์ ขณะที่จำเลยที่ 14 เองก็เข้าห้องพักเลขที่ 16 อยู่ในหอพักดังกล่าวด้วย เป็นปกติที่จำเลยที่ 14 จะต้องเดินทางมาที่ห้องพัก ซึ่งไม่ใช่การกระทำของการบุกรุกฯ จึงพิพากษา จำเลยที่ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13 มีความผิดฐานบุกรุกในเวลากลางคืนโดยมิใช่กำลังประทุษร้าย โดยร่วมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาตรา 364, 365 (1)(2)(3) ส่วนจำเลยที่ 3, 10, 12 มีความผิดตาม ม.364, 365 (2)(3) โดยจำเลยที่ 1, 2 ยังมีความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาตามมาตรา 288 และจำเลยที่ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13 มีความผิดฐานร่วมกันกระทำการซึ่งไม่ได้มีเจตนารฆ่าแต่ได้ทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

การกระทำของจำเลยนั้นเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป จึงพิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิต นายกรรณก หรืออาร์ท จำเลยที่ 1 ฐานฆ่าผู้อื่นฯ ตามมาตรา 288 และจำคุกฐานร่วมกันบุกรุกโดยมีเหตุฉกรรจ์ตาม มาตรา 364 และ 365 (1)(2)(3) อีก 1 ปี โดยจำเลยให้การรับสารภาพฐานร่วมกันบุกรุกฯ จึงลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกเฉพาะข้อหาบุกรุกนี้เป็นเวลา 6 เดือน แต่เมื่อถูกวางโทษจำคุกตลอดชีวิตในข้อหาฆ่าผู้อื่นแล้ว จึงไม่อาจเรียงกระทงลงโทษกับความผิดอื่นได้อีก จึงให้จำคุกตลอดชีวิต จำเลยที่ 1 ไว้สถานเดียว

นายเดชธร หรือโบว์ท จำเลยที่ 2 ให้จำ

นอกจากนี้ยังให้จำเลยที่ 1-13 ร่วมกันชดใช้เงินค่าเสียหายแก่เจ้าของหอพักโจทก์รวมที่ 1 ด้วย 150,000 บาท และให้จำเลยที่ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13 ชดใช้ผู้บาดเจ็บ โจทก์รวมที่ 2 จำนวน 125,000 บาท, โจทก์รวมที่ 3 จำนวน 95,000 บาท และมารดาผู้ตาย โจทก์รวมที่ 4 จำนวน 6,870,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 25 ก.พ.60 (วันเกิดเหตุ)

นางอรุณี ดีสุวรรณ ป้าของน้องปอนด์ ผู้ตาย กล่าวว่า ศาลได้ให้ความยุติธรรมที่สุดแล้ว ครอบครัวพอใจกับผลโดยจะไม่ยื่นอุทธรณ์คดีต่อ แต่หากฝ่ายจำเลยยื่นอุทธรณ์ก็เป็นเรื่องของอีกฝ่าย โดยขอให้คนที่ฆ่าหลานตนเองไปรับโทษตามกฎหมาย ซึ่งยังไม่ขอให้อัยการให้ ส่วนศพน้องขณะนี้ยังแช่อยู่ในโลงเย็นที่บ้าน จ.ชุมพร ก็ยังรอดูจนกว่าคดีจะสิ้นสุดจริงในชั้นศาลแล้วจะพิจารณาเรื่องการมาปนกิจต่อไป โดยแม่เขายังทำใจไม่ได้ ทุกวันกลับจากทำงานยังกลับมาเปิดดูหน้าลูกชายในโลงทุกวัน หากน้องปอนด์ฟังอยู่ยากบอกว่าให้น้องไปสู่อุบัติและไปยังภพภูมิที่ดี ขาดใจหน้ามีจริงขอให้เกิดมาเป็นคนในครอบครัวอีก

ต่อมาศาลให้ประกันผู้ต้องหา 11 คนระหว่างอุทธรณ์ โดยจำเลยที่ 2 ไม่ยื่นประกันตัว ต่อมาญาติของจำเลยที่ 1, 3-13 รวม 12 คนยื่นคำร้องพร้อมหลักทรัพย์ มูลค่าคนละ 7 แสนบาท ขอลปล่อยชั่วคราว ศาลได้พิจารณาในส่วนของนายอาร์ท จำเลยที่ 1 เห็นควรส่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาส่งประกันต่อไป ส่วนจำเลยที่เหลืออีก 11 คนคือ จำเลยที่ 3-13 ศาลอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว